

Jako ta Á vorcovÁ, aneb nelez, kam nemÁjÁ!

PÁ™Á-spÁ›vek pÁ™idal Radek Kastner

[11.01.2009]

AktualizovÁno [27.03.2009]

Jana LÁ-balovÁ

Bylo to takhle v polovinÁ› Ä•ervna. Zase mÁ› popadla toulavÁ› po masoÁ›ravkÁ›ch, akorÁ›t jsem nemÁ›la Á›plnÁ› jasno, kam se vydat. Potom mÁ› napadlo, Á›e jsem vlastnÁ› jeÁ›tÁ› nikdy nebyla na raÁ›jeliniÁ›ti Pele, kterÁ›© je v podstatÁ› â€žv krajiâ€œ.

BoÁ›e, ta ostuda!

RaÁ›jeliniÁ›tÁ› Pele

A tak brzy ráno, když se dostavil pán pánů Pepa, vybavili jsme se v ráno potrubím a volantem stáli směr Stákovská rybník. Protože je ještě nebyly prázdniny, táhlo nás, že na celových mstech asi mnoho naděnců nebude, nejraději vbec nikdo!

Po ráno po lesích cestách jsme auto nechali na jakési malém odstavci ploše na pokraji lesa a vydali se po silnici mezi lesy směrem ke státní hranici. Tam kde, v lesích tišších, jsme našli ono Pele. Jak jsem káim, bylo nádherné ráno, slunce láhlo vstávalo z nočních dušených dýchalo na nás trhlami z mlh. Celý les byl tím pytlivě rosou a statná stromkovitá kapradina se prohýbala pod nákladem vody. Nikde ani živáčka, jen ozvěna našich kroků a hlasů. A potom ještě zpátky, v tájácích nově den!

Tak jsme šli tou ráno-krásou, a les po obou stranách cesty záměně, vysoké smrky a houštiny vystřídaly názkabě a olše. Zelená opona se rozestoupila a byli jsme v cíli cesty.

Rájeliniš se rozprostálo po obou stranách cesty, na okraji s tabulí s pověděným o Pele. Poslušně jsme si v ráno páně, ale páně nebudu koukat na milovaně biotop ze silnice, ne? Vydali jsme se tedy do vnitrozemí po okraji lesa bláhě k rájeliniš. Páně musím najít a nafotit jaké masožravky! Měla by tu být Utricularia minor a minimálně Drosera rotundifolia, kromě jiných vodních mokřadních rostlin. Jakmile jsme došli do mást, kde okraj lesa plynule přecházel do rájeliniš, nadešla moje chvíle.

Rájeliniš Pele

Protože má Pepa dobré znění, nasadil staré repertoár: „Prosím tě, nelez tam! Vidíš sama, jak se to houští, je to nebezpečné!“

Náš jakou dobu jsme se tedy plácali po okraji a pak už jsem toho měla dost. Šel jsem do masožravky jsem neviděla ani náhodou, komi už zašli šití a tak jsem se rozhodla, že takhle to nepůjde!

A na milého Pepu jsem šla oklikou: „Ty, Pepa, podvej se do těch houštin, vypadá houbavě a po houbách to tu i voní!“ No, dvakrát jsem ho páněmlouvat nemusela. Dohodli jsme

se. On se pĀjde podĀvat po houbĀich, jĀ si budu botanizovat a fotit na okraji raĀjelinĀitĀ.

ChvĀ-li jsem opravdu civĀla do raĀjelĀ- z toho bĀ™ehu, ale dlouho netrvalo a vydala jsem se za hlasem svĀho srdce!

BaĀina mĀ Ākala opojnou vĀnĀ-, hnĀdĀj voda raĀjely se mi sĀpala po kotnĀ-cĀ-ch a jĀ, nedbaje houpajĀ-cĀ-ho se tĀ™asoviska jsem jen koukala, kde jsou? PĀ™ece v tomhle terĀnu masoĀravky bĀzt prostĀ musĀ-! Ale kde nic, tu nic. PĀj metrĀ pĀ™ede mnou leĀel zpola pono™enĀ½, lety zĀernalĀ½ kmen. Okolo nĀjdhernĀ zelenĀ½ raĀjelinĀ-k. Tam pĀ™ece uĀ¼ nĀco bĀzt musĀ-! OpatrnĀ jsem doĀjla aĀ¼ skoro ke kmenu. No koneĀnĀ! V polĀitĀ™Ā-ch raĀjelinĀ-ku si na slunĀ-ku hovĀly rotundiĀky a bĀ-lĀ hlaviĀky suchopĀ½ru se kĀ½valy se strany na stranu, jako by Ā™Ā-kaly, kam to sem holka lezeĀj, tady to nenĀ- pro ĀlovĀka!

CentrĀlnĀ- "swamp"

UvĀdomila jsem si najednou to ticho kolem. A najednou mi bublĀjnĀ- vody okolo kotnĀ-kĀ- zaĀalo znĀ-t trochu zlovĀstnĀ a mlaskavĀ½ zvuk raĀjely, kdyĀ¼ jsem povytĀhla nohu, jako varovĀjnĀ-. Jen nepanika™it! OtoĀila jsem se. Byla jsem tak patnĀict metrĀ od jistoty pevnĀ zemĀ. TeĀ tedy pomalu a opatrnĀ zpĀjtky. ZhoupnutĀ- pĀ™i kaĀdĀm kroku uĀ¼ mi vĀbec nepĀipadalo zĀjbavnĀ a jĀ dostala strach. ZdĀjlo se, Ā¼e raĀjelina se prohupuje mnohem vĀ-c, neĀ¼ pĀ™i cestĀ tam. PĀjkrĀj se mi pod nohou nezpevnĀnĀ½ terĀn protrhl, ale pokaĀdĀ™ jsem staĀila nohu vytĀhnout. Ā™Ā-m vĀ-ce jsem se blĀ-Ā¼ila ke spĀjstnĀ™u okraji lesa, tĀ-m vĀ-c ve mnĀ narĀstala panika a lepkavĀ½ pocit strachu mĀ ochromoval. Zrychlila jsem, abych to mĀla za sebou! PoslednĀ-ch pĀt metrĀ, to uĀ¼ dobĀhnu!

A krok, a skokĀ! potom se pode mnou rozevĀ™el bezednĀ½ jĀ-cen raĀjely. StaĀila vte™ina a vĀzela jsem v tom. Pravou nohou uvĀznĀnĀj aĀ¼ k boku, levĀj zapadlĀj mĀ-rnĀ nad koleno. Jen jsem staĀila ruku s foĀĀjkem vymrĀtit nahoru. Āeknu vĀj, nenĀ- to dobrĀ½ pocit. Ta raĀjelina vĀj s pĀ™Ā-mo obemkne, naprosto dokonale. TĀj hne vĀj dolĀ a nedovolĀ- vĀj se ani pohnout. Najednou, kdyĀ¼ uĀ¼ se to stalo, strach zaĀal ustupovat a mnĀ doĀjlo, Ā¼e teĀ musĀ-m zabojovat. JenĀ¼e jak? LeĀ¼ela jsem tam jako rozplĀclĀj leklĀj ryba. SnaĀ¼ila jsem se trupem lehnout a rozprostĀ™-t tak vĀjhu na vĀtĀjĀ- plochu. SnaĀ¼ila jsem se bĀ½t v klidu, moc se nehĀ½bat. Bylo mi jasnĀ, Ā¼e sama na to staĀit nebudu. Proboha, kde je ten Pepa? ZaĀala jsem volat ze vĀjech sil. Ā½ĀjdnĀj odpovĀĀ. No jo, jsme pĀ™ece skoro v Rakousku, tĀ™eba tu nĀkde nĀkdo od nich je a uslyĀjĀ- mĀ! A tak Ā™vu: „Achtung, Achtung! JeĀĀ-Āj, co to kĀ™iĀ-Ā-m? KaĀdĀ½ by vzal nohy na ramena, mĀ-sto aby Ājel do pozoru. Ale jak se kruci Ā™ekne nĀmecky pomoc? RadĀj pĀ™ejdu na mezinĀrodnĀ- help, tomu rozumĀ- kaĀdĀ½. Ach boĀ¼e, pomoz mi! Aha, je to Āžhilfe. A tak tam leĀĀ-m, skoro bulĀ-m a volĀj: „Hilfe, help, pomoooooc!

Bařiny v rařeliniřiti

Kař by byla vrcholnř letnř-
sezona a vřjude plno kolařmř a třristř. Turistř vřjech zemř- spojte se a přijřte mi
na pomoc! Help, hilfe, pomooc!

A pak se stal zřzrak. V
houřtř- zapraskalo a ke mnř se nesl hlas shřry: „ Jeřř-řř Jani, ty seř jak ta
ř vorcovř ze ř umavy!âœ (Kdo vidřl film Krřřl ř umavy, vř-, o řem mluvř-m.)

Kdybych v tu chvřli
mohla, vzala bych ho klackem po hlavř. Takhle ze mř jen vypadlo: âžJo, ale nemřjm
ten bř-lej řřřtekâœ.

Pepa nřkde splřřil dlouhou
souřku, a nastal souboj s mořřřlem. Chvřli vř-třzila bařina, chvřli jřř.
Nakonec se spokojila s pravou botou, co by vř-třznou trofejř-, a navřky si
jř- ulořřila do svřho archivu. Koneřnř jsem mřřla pevnou přdu pod nohama! Dostala
jsem samozřřmř svřř dř-l, ale nakonec jsme byli oba řřřdi, řře to dobřme dopadlo. Levřř
bota putovala do popelnice hned na pokraji Stařkova, obsah řřhve prvň- pomoci
do mřho řřaludku.

A jakř z toho plyne pouřenř-? Nauřit se slovo âžPOMOCâœ ve vř-ce
jazycř-ch. âřlovřk nikdy nevř-, kdo ho uslyřř!

FotografieřřJana Lř-balovřř